

เศรษฐกิจเป็นนโยบายที่จำเป็นของโมดีในการบริหารประเทศสมัยที่ 3

การเลือกตั้งอินเดีย พ.ศ. 2567 พรรคพรรคภารตียชนตา (Bharatiya Janata Party หรือ BJP) ได้รับชัยชนะแต่ไม่ได้รับเสียงข้างมากในสภาตามที่คาดการณ์เอาไว้ จึงทำให้ต้องเพิ่มหนทางในการพึ่งพาพันธมิตรมากยิ่งขึ้น และผลลัพธ์ของการเลือกตั้งครั้งนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงการลดลงของกระแสความนิยมในพรรคและตัวนายกรัฐมนตรี นเรนทรา โมดี นอกจากนี้ยังเป็นการส่งสัญญาณถึงรัฐบาลว่าต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจังในเรื่องปากท้อง การสร้างงาน ราคาสินค้า และธุรกิจต่างๆ ที่เป็นรายได้เข้าประเทศแต่อย่างไรก็ตาม การเติบโตของอินเดียยังมีทั้งข้อดี ข้อเสีย และข้อที่น่ากังวล ที่รัฐบาลใหม่ของอินเดียต้องปรับแนวทางการบริหารประเทศในอนาคต

นายกรัฐมนตรี นเรนทรา โมดี ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งอินเดียปี พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นการดำรงตำแหน่งต่ออีก 5 ปี เป็นสมัยที่ 3 แต่การคว่ำชัยชนะในครั้งนี้กลับกลายเป็นเสมือนความพ่ายแพ้ เนื่องจากผลการเลือกตั้งมีผลลัพธ์ไม่ตรงกับที่ได้คาดการณ์เอาไว้ล่วงหน้าว่าพรรคภารตียชนตา (Bharatiya Janata Party หรือ BJP) จะสามารถชนะการเลือกตั้งแบบถล่มทลาย จึงทำให้นายกรัฐมนตรี โมดี ต้องพึ่งพาพันธมิตรมากขึ้นเพื่อให้ได้รับเสียงข้างมากในรัฐสภา และต้องรับฟังต่อฝ่ายค้านที่มีพลังมากขึ้นอีกด้วย

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์นี้ คือ การชูนโยบายแบ่งแยกฮินดู-มุสลิม และประเด็นการแบ่งขั้วอื่น ๆ ของพรรค BJP โดยที่ไม่ได้สนใจสาธารณชน ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ต้องการให้รัฐบาลมุ่งเน้นไปที่การสร้างงานและราคาสินค้า ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลโมดีในสมัยที่ 3 นี้ นำนโยบายการหาเสียงเลือกตั้งเอาไว้เบื้องหลัง และให้ความสำคัญในเรื่องการเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง แต่อย่างไรก็ตาม การเติบโตของอินเดียมีทั้งข้อดี ข้อเสีย และข้อที่น่ากังวล ซึ่งจะเป็นแนวทางที่สำคัญสำหรับรัฐบาลในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของอินเดียในอนาคต

การเจริญเติบโตของอินเดีย: ข้อดี (The Good)

จุดเด่น คือ ด้านเศรษฐกิจของอินเดียที่เติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7 ซึ่งอินเดียถือเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่และเติบโตอย่างรวดเร็วมากในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการพลิกโฉมของเศรษฐกิจอินเดียเมื่อ 10 ปีที่แล้ว เพราะที่ผ่านมาเศรษฐกิจของอินเดียเติบโตแบบชะลอตัว อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับสูง ค่าเงินรูปีมีความผันผวนและสถานะทางการคลังของรัฐบาลค่อนข้างเป็นที่น่าสนใจ รวมไปถึงปัญหาทางด้านสินเชื่อที่ไม่ดีต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ตลอดจนมีมรดกของธนาคารที่อ่อนแอและสถานะเงินฝืด

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เรื่องราวการเติบโตของเศรษฐกิจอินเดียเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ประเทศขยับอันดับขึ้นจากการเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ อันดับที่ 11 มาเป็นประเทศอันดับที่ 5 ของโลก และเมื่อพิจารณา GDP พบว่าแซงหน้าสหราชอาณาจักรในปี พ.ศ. 2566 และกำลังจะแซงหน้าประเทศญี่ปุ่น และประเทศเยอรมันในปี พ.ศ. 2569 และ พ.ศ. 2570 ตามลำดับ การเติบโตทางเศรษฐกิจมีความแข็งแกร่งมากขึ้น อัตราเงินเฟ้อเข้าใกล้ถึงเป้าหมาย แม้ว่าจะไม่สม่ำเสมอ แต่เงินรูปีก็มีเสถียรภาพในส่วนของ การส่งออกของภาคบริการเพิ่มขึ้นเกือบร้อยละ 10 ของ GDP ส่วนปัญหาสินเชื่อก็ได้รับการแก้ไขด้วยสมดุลของธนาคารและองค์กรที่มีความมั่นคง

โครงสร้างพื้นฐานของอินเดียกำลังถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว การปฏิวัติทางดิจิทัลที่มีกำลังเพิ่มผลผลิต สร้างงาน และเพิ่มรายได้ของรัฐบาล นอกจากนี้ อินเดียยังมีการส่งยานอวกาศไปยังบนดวงจันทร์ และในปี พ.ศ. 2566 อินเดียได้รับหน้าที่เป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดผู้นำ G-20 ซึ่งถือเป็นกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจการเงินของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจก้าวหน้าและกลุ่มประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ (Emerging Economies) ดังนั้นจึงเป็นการเฉลิมฉลองของอินเดีย ทั้งนี้ประมาณการล่าสุดของอินเดียชี้ให้เห็นว่าความยากจนภายในประเทศขั้นรุนแรงได้หมดสิ้นไปแล้ว ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงที่น่าทึ่งสำหรับประเทศที่ครั้งหนึ่งอยู่ในสภาวะขาดแคลน

การเจริญเติบโตของอินเดีย : ข้อเสีย (The Bad)

ท่ามกลางสภาวะการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลก เกิดการชะลอตัว อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ หนี้สาธารณะเพิ่มมากขึ้น และความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ทวีความรุนแรงขึ้น แต่อินเดียกลับได้รับความสำคัญจากทั่วโลกในฐานะของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่กำลังเกิดใหม่

การเติบโตของอินเดียนำไปสู่การตั้งคำถามที่ว่า “การเติบโตของอินเดียแข็งแกร่งเพียงใด และจะรักษาเสถียรภาพไว้ได้หรือไม่”

นักเศรษฐศาสตร์หลายคนได้ตั้งคำถามถึงประมาณการการเติบโตของอินเดียที่อาจมองข้ามความคลาดเคลื่อนมากมายและโต้แย้งว่าการเติบโตอย่างรวดเร็วของอินเดียในปัจจุบันจะเป็นการประมาณการที่ถูกต้องและก็ยังไม่ชัดเจนว่าควรรอหรือไม่ว่า เพราะอินเดียเป็นประเทศที่มีความยากจนแต่เศรษฐกิจกลับเติบโตอย่างรวดเร็ว จึงมีความท้าทายว่าการรักษาการเติบโตอย่างรวดเร็วให้ยั่งยืนต่อไปได้อย่างไร

จากข้อมูลของ IMF จะพบว่าเศรษฐกิจของอินเดียมีการเติบโตมากกว่าร้อยละ 7.6 เพียง 7 ครั้ง นับตั้งแต่การปฏิรูปในปี พ.ศ. 2534 แต่ก็ไม่สามารถรักษาการเติบโตนั้นไว้ได้นานกว่าสองปีติดกัน จึงอาจคาดการณ์ได้ว่าครั้งนี้จะแตกต่างออกไปหรือไม่ เพราะการขับเคลื่อนของประเทศในปัจจุบันถูกขับเคลื่อนจากการลงทุนของภาครัฐ แต่ปราศจากความเชื่อมั่นของนักลงทุนซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

นอกจากนี้ การที่อินเดียได้ก้าวขึ้นสู่เวทีโลกอาจเป็นเพราะอินเดียเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ แต่ก็ยังคงเป็นประเทศที่ยากจน เพราะรายได้ต่อหัวอยู่ที่ 2,730 ดอลลาร์สหรัฐฯ อยู่ในอันดับที่ 136 ของโลกและเป็นประเทศที่ยากจนที่สุดในกลุ่ม BRICS รวมทั้งยังเป็นประเทศที่ยากจนที่สุดใน G-20 และที่สำคัญคือมีประชากรที่ยากจนมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในโลก

การเจริญเติบโตของอินเดีย : ชื่อน่ากังวล (The Ugly)

อินเดียยังคงมีสภาพปัญหาด้านการว่างงาน และความไม่เท่าเทียม ซึ่งตรงกันข้ามกับคำมั่นสัญญาของนายกรัฐมนตรีนเรนทรา โมดี ในการหาเสียงเลือกตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ที่ว่า การจ้างงานจะได้รับความสำคัญเร่งด่วน แต่อัตราการว่างงานยังไม่มีทีท่าว่าจะปรับให้ดีขึ้นในช่วงสิบปีที่ผ่านมา

ปัญหาการว่างงานนี้ เป็นเรื่องที่น่าวิตกอย่างยิ่ง ซึ่งมีปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ดังนี้ (1) จำนวนของผู้ที่ว่างงานมากกว่าร้อยละ 80 ในประเทศเป็นเยาวชน (ตามรายงานการจ้างงานของอินเดียที่จัดทำโดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)) (2) อัตราการมีส่วนร่วมของแรงงานหญิงยังคงต่ำเกินไป ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มประเทศอนุรักษนิยมอย่างบังคลาเทศ และเนปาล อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ถกเถียงกันมากเกี่ยวกับวิธีการรับมือกับ “การปันผลทางประชากร” (Demographic Dividend) ซึ่งหมายถึง โอกาสของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ดังนั้นเมื่อจำนวนคนเพิ่มขึ้นแต่จำนวนงานน้อยลง ทำให้การแข่งขันย่อมมากขึ้นด้วยเหตุนี้จึงทำให้การหางานทำ จึงไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับประชาชน

รายงานของ World Inequality Lab ซึ่งเป็น Think Tank ด้านวิชาการเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำของโลก กล่าวว่าความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ในอินเดียปัจจุบันอยู่ในระดับสูงมากกว่าในยุคอาณานิคมของอังกฤษ ในปี พ.ศ. 2465 ซึ่งการบริโภคภาคครัวเรือนขยายตัวเพียงร้อยละ 3 และเศรษฐกิจเติบโตขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 7 จึงเป็นข้อพิสูจน์ได้ว่า ผลประโยชน์ของการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ชนหน้าความยากจนไปแล้ว

ทั้งนี้ ฐานการบริโภคขนาดใหญ่ของประชากรครึ่งล่างของอินเดีย เป็นตัวขับเคลื่อนการเติบโตที่ใหญ่ที่สุด หากประชากรอินเดียมีรายได้มากขึ้นก็จะ

สามารถใช้จ่ายได้มากขึ้น กระตุ้นให้มีการผลิตได้มากขึ้น มีงานมากขึ้น และเติบโตสูงขึ้น หากระบบเศรษฐกิจไม่สามารถเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นจะกลายเป็นการเสียโอกาสอย่างใหญ่หลวง

นอกจากประเด็นของความไม่เท่าเทียมทางการเงินหรือรายได้แล้ว ยังมีประเด็นความไม่เท่าเทียมด้านการศึกษา และด้านสุขภาพอีกด้วย จากการวิจัยของธนาคารโลกแสดงให้เห็นว่าการศึกษาในสังคมที่ยากจนเป็นหนทางไปสู่การยกระดับในสังคมให้สูงขึ้นจากรุ่นสู่รุ่น หากไม่มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ห่างไกลของประเทศ เด็กรุ่นใหม่อาจจะสูญเสียโอกาสในการเลื่อนฐานะของรายได้ และในขณะเดียวกัน เด็กยากจนต้องทนทุกข์ทรมานจากความเสียเปรียบในการเรียนรู้อันเนื่องมาจากภาวะทุพโภชนาการและภาระโรคต่างๆ จึงมีการเรียกร้องให้มีการปรับปรุงด้านสาธารณสุข และการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐาน

ดังนั้น รัฐบาลโมดี 3.0 จะต้องคำนึงถึงการบริหารประเทศประเด็นทางเศรษฐกิจและด้านสาธารณสุขให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารประเทศ เพราะไม่ได้สำคัญเพียงแค่ว่าประชากรอินเดียจำนวน 1.4 พันล้านคนเท่านั้น แต่ยังสำคัญต่อโลกอีกด้วย

บทสรุป

จากเนื้อหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้นแม้ว่านายกรัฐมนตรีนเรนทรา โมดี ที่ครองตำแหน่งเป็นสมัยที่ 3 แต่ความนิยมไม่มากเท่าเดิมเหมือนที่ผ่านมากำลังพบกับความท้าทายในด้านเศรษฐกิจของประเทศ โดยการเติบโตของอินเดียที่ผ่านมาทำให้เกิดภาพลักษณ์ของการเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่แต่อาจจะต้องทบทวนอีกครั้ง เพราะการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินเดียเป็นการเติบโตในเชิงของตัวเลข แต่ความเท่าเทียม คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชากรส่วนใหญ่ของอินเดีย ยังสวนทางกับผลลัพธ์ที่ออกมา จึงกลายเป็นภารกิจท้าทายที่สำคัญของนายกรัฐมนตรีนเรนทรา โมดี ที่จะต้องบริหารประเทศให้อินเดียเติบโตขึ้นมาเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ทั้งตัวเลขทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชน

สำหรับประเทศไทยควรแสวงประโยชน์จากการเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของอินเดีย โดยผ่านการดำเนินนโยบาย Act East Policy ที่ให้ความสำคัญกับประเทศในภูมิภาคทางตะวันออกของอินเดีย ซึ่งอาจจะเพิ่มฐานการลงทุนโดยเฉพาะโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกของประเทศไทยและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมไปถึงหากอินเดียมีการกระจายรายได้ประชาชนชั้นกลางสามารถมีกำลังซื้อเพิ่มมากขึ้น ประเทศไทยอาจจะเป็นเป้าหมายของการท่องเที่ยวได้ด้วยเช่นกัน

(7 ก.ค. 67)+

ที่มา :

<https://www.rsis.edu.sg/rsis-publication/rsis-economic-imperatives-of-modi-3-0/>

<https://thaipublica.org/2017/05/pridi49/>

<https://aec10news.com/contents/news/world/8561/>

<https://mgronline.com/around/detail/9670000001445>

https://www.matichonweekly.com/hot-news/article_79024

www.sscthailand.org

๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

sscthailand

sscthailand